

РЕШЕНИЕ

№ 2981

гр. София, 07.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **4310** по описа за **2023** година докладвано от съдия Виржиния Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. П.. 4к, ал. 6 от ПЗР на ЗСПЗЗ.

Образувано е по касационна жалба от Л. С. К., Д. С. Б., П. М. Д. и Д. И. Т., срещу Решение № 20026911/04.04.2020 г. по гр. дело № 40076/2012 г., Софийски районен съд, 30-и състав, с което е отменена Заповед № РД-15-055 от 10.05.2012 г. на областния управител на област С., в частта, в която е одобрен План на новообразуваните имоти в М:1000 на м. „Санаториума“, в.з. „Приплат“, землището на [населено място], район В., СО, за имот 1799.655 от к.л. В-7-7-А и е върната преписката на областния управител на област С. в частта, в която е одобрен План на новообразуваните имоти в м. „Санаториума“, в.з. „Приплат“, землището на [населено място], район В., Столична община за имот 1799.655 от к.л. В-7-7-А, за попълване в плана на имота на жалбоподателите, в качеството им на наследници на Г. Я. П., който имот попада в обхвата на § 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ, и е оставено без разглеждане искането за инцидентно произнасяне по валидността на решение № ВП 157 от 29.01.2010 г. на ОСЗ, район О. купел, на основание чл. 17, ал. 2 от ГПК.

В касационната жалба се излагат съображения за неправилност на съдебното решение, постановено в нарушение на материалния закон, при съществени нарушения на съдопроизводствените правила и необоснованост. Твърди се, че съдът може да упражнява косвен контрол върху решенията на ОСЗ само в исков процес, не и в

административно производство. Моли се да се отмени решението на СРС.

Подадена е и касационна жалба от Областния управител на Област С. – И. К., срещу Решение № 20026911/04.04.2020 г. по гр. дело № 40076/2012 г., Софийски районен съд, 30-и състав.

Касационната жалба съдържа оплаквания за допуснати съществени процесуални нарушения, необоснованост и нарушение на материално-правните норми. Посочено е, че при изработването на процесния план е спазен материалния закон и не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Моли да се уважи жалбата. Претендира присъждане на разноски по делото, включително юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание, касаторите Л. С. К., Д. С. Б., П. М. Д. и Д. И. Т., се представляват от адв. Г., която поддържа подадената касационна жалба и моли съда да се уважи. Претендира сторените по делото разноски. Прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ответниците.

В съдебно заседание, касаторът Областен управител на Област С., се представлява от адв. П., който поддържа подадената от касационна жалба и моли да се уважи. Моли да се постанови решение, с което да се отмени решението на СРС. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ответниците.

Ответниците - Л. Л. Я., Д. Г. Д., В. И. И., М. И. Ф., Е. А. Ч., М. А. Б., М. В. К., наследници на Г. Я. П., се представляват от адв. Д.. Взима становище за неоснователност касационните жалби. Счита, че по делото е установено безспорно, че на мястото, на което е ситуиран имота на касаторите се е намирала част от имота на въззивните жалбоподатели, като останалата част е реституирана по реда на чл. 10, ал. 7, в частта, която е през улицата. Отделно основание за искането ни е факта, че на наследниците на Б., имотът който е възстановен не може да бъде върнат този, тъй като нямат заявен имот с тази площ в тази местност. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение съгласно представен списък.

Зайтересованите страни - И. И. М., М. И. Б., Н. Н. Б., С. Б. С., Е. Б. С., В. В. Р., В. Й. Б., Д. Й. Б., Н. Д. Т., Л. В. Н. и И. В. М., наследници на Б. П., не се явяват и не се представляват. Не взимат становище по касационната жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за неоснователност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, XXV-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите от СРС писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на СРС е приел от фактическа страна, че с процесната заповед № РД-15-055 от 10.05.2012 г. на областния управител на област С. град е одобрен План на новообразуваните имоти на м. „Шипето“, землището на [населено място], м. „Б.“, м. „Б.“, землището на кв. С. и м. „Санаториума“, в.з. „Приплат“, землището на [населено място], р-н В., Столична община, на осн. П.. 4к, ал. 6 от ПЗР на ЗСПЗЗ, чл. 28б, ал. 8 от ППЗСПЗЗ, във вр. с т.3.7 от заповед № РД-46-494/22.08.2003 г. на МЗГ, заповед № РД-02-14-454 от 22.08.2003 г. на МРРБ и протоколи от 01.12.2011 г., № 3.1 за м. „Шипето“, землището на [населено място], № 3.2 за м. „Б.“ и м. „Б.“, землището на кв. С., № 3.3 за м. „Санаториума“, в.з. „Приплат“, землището на [населено място], писмо № 4704/72 от

02.09.2011 г. от „Геокад 93“ ЕООД и тестове на цифров модел на ПНИ от АГКК.

Прието е, че с решение № ВП 47 от 02.12.2011 г. на ОСЗ, р-н О. купел, е признато правото на собственост на наследниците на Г. Я. П. в съществуващи стари реални граници на нива от 0,495 дка, седма категория, находяща се в землището на [населено място], м. „Зад дабо“. В решението е посочено, че възстановяването на правото на собственост върху имотите разположени в територии по П.. 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ ще се извърши при условията на чл. 28 от ППЗСПЗЗ, като имотните граници ще се определят въз основа на влезлия в сила план на новообразуваните имоти по чл. 28, ал. 9 от ППЗСПЗЗ. Прието е още, че жалбоподателите - наследници на Г. Я. П., са се позовавали и на решение № 7675 от 02.12.2011 г. на ОСЗ, р-н О. купел, с което в т. I е признато правото на собственост на наследниците на Г. Я. П.. в съществуващи стари реални граници на нива от 1,435 дка, седма категория, находяща се в строителните граници на [населено място], м. „Кладенец - Зад дабо“, част от имот № 5, к.л. № В-7-7-А от помощната скица към удостоверение по чл. 13, ал. 5 от ППЗСПЗЗ, изх. № 94-00-5267/21.10.2011 г., а в т. II на решението е възстановено правото на собственост на същите лица върху нива с площ от 1,147 дка, седма категория, находяща се в строителните граници на [населено място] в м. [населено място], м. „Кладенец - Зад дабо“, част от имот № 5, к.л. № В-7-7-А от помощната скица към удостоверение по чл. 13, ал. 5 от ППЗСПЗЗ, изх. № 94-00-5267/21.10.2011 г.

Прието е също така, че на заинтересованите лица в производството пред СРС, правото на собственост е признато с решение № ВП 157 от 29.01.2010 г. на ОСЗ, р-н О. купел, с което е признато правото на собственост на наследниците на Б. П. М. в съществуващи стари реални граници на ливада от 0,922 дка – площ от заснемане, седма категория, находяща се в терен по П.. 4 на [населено място], м. „Кладенец“. Посочено е, че в решението е указано, че възстановяването на правото на собственост върху имотите разположени в територии по пар. 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ ще се извърши при условията на чл. 28 от ППЗСПЗЗ, като имотните граници ще се определят въз основа на влезлия в сила план на новообразуваните имоти по чл. 28, ал. 9 от ППЗСПЗЗ.

Пред СРС е изготвена и приета СТЕ. От заключението на вещото лице е установено, че процесният имот /претендиран от въззивните жалбоподатели имот/, в частта си извън регулация, попада частично върху имот с № 1799.655 по Плана на новообразуваните имоти, възстановен на заинтересованите лица, като наследници на Б. П.. Вещото лице е посочило, че имот с пл. № 655 /стар 141/, к.л. В-7-7-А, [населено място], м. „Санаториума“, в.з. „Приплат“, който имот е с номер 1799.655 по плана на новообразуваните имоти, попада извън регулацията на вилната зона и граничи с крайната улично-регулационна линия на регулационния план, както и попада в територия по от ПЗР на ЗСПЗЗ. А съобразно регистъра на собствениците към План на новообразуваните имоти, за собственик на имота с № 1799.655 е записан Б. П. М..

С оглед това, СРС е приел, че въз основа на заключението на вещото лице, по безспорен начин се установява, че част от имота на наследниците на Г. П., с площ от 176 кв.м., не е включен в обжалвания план на новообразуваните имоти въпреки, че попада в обхвата на П.. 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ. Правото на наследниците на Г. П., имота, чието право на собственост е признато с решение № ВП 47/02.12.2011 г. на ОСЗ, р-н О. купел, да бъде включен в плана на новообразуваните имоти, е посочено в самото решение на ОСЗ, р-н О. купел. Поради това, невключването на този имот на наследниците на Г. П. в обжалвания план на новообразуваните имоти, е основание за

отмяната му в обжалваната част, а именно в частта относно имот 1799.655 от к.л. В-7-7-А за м. в.з. „Приплат“, землище на [населено място].

Възприемайки така изложената фактическа обстановка, СРС е отменил оспорената заповед на Областния управител на Област С., като е посочил, че заповедта е неправилна и незаконосъобразна.

В производството по делото пред СРС е заличена жалбоподателят В. Г. Я., починал, като на негово място са конституирани Л. Л. Я., В. Г. Я., Е. В. Я., Д. Г. Д., В. И. И., М. И. Ф., Е. А. Ч. и М. А. Б..

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е решение № 20026911/04.04.2020 г. по гр. дело № 40076/2012 г., Софийски районен съд, 30-и състав, с което по жалба на наследниците на Г. Я. П., е отменена Заповед № РД-15-055 от 10.05.2012 г. на областния управител на област С., в частта, с която е одобрен План на новообразуваните имоти в М:1000 на м. „Санаториума“, в.з. „Приплат“, землището на [населено място], район В., СО, за имот 1799.655 от к.л. В-7-7-А и е върната преписката на областния управител на област С., в частта, в която е одобрен План на новообразуваните имоти в м. „Санаториума“, в.з. „Приплат“, землището на [населено място], район В., Столична община за имот 1799.655 от к.л. В-7-7-А, за попълване в плана на имота на жалбоподателите, в качеството им на наследници на Г. Я. П., който имот попада в обхвата на П.. 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ, и е оставено без разглеждане искането за инцидентно произнасяне по валидността на решение № ВП 157 от 29.01.2010 г. на ОСЗ, район О. купел, на основание чл. 17, ал. 2 от ГПК.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежни страни и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира обжалваното решение за валидно, допустимо и правилно, а подадените жалби за НЕОСНОВАТЕЛНИ.

Контролът за правилност на съдебния акт, дължим от настоящата съдебна инстанция, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществени процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които се следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от наследниците на Г. Я. П., допустима жалба. Районният съд не е нарушил и процесуалните правила относно събирането на допустимите и относими към спора доказателства, подробно е обсъдил доводите на страните. В мотивите към решението е направено изложение на установените от събраните по делото фактически обстоятелства и на следващите от тях правни изводи, възприети и от настоящият съдебен състав, като съобразени с приложимите материалноправни разпоредби.

Настоящата съдебна инстанция констатира, че оспорената пред районния съд заповед е издадена от компетентен орган, с оглед предоставените му от закона правомощия, в предвидената за това писмена форма, като е спазена процедурата по издаване на заповедта и по съобщаването ѝ на заинтересованите страни, а именно обявена е в ДВ, в един национален и един местен всекидневник. От формална гледна точка, заповедта е мотивирана, като са посочени правните и фактическите основания за издаването. Заповедта препраща към протоколите на Комисия за разглеждане на възраженията по помощния план и плана на новообразуваните имоти, назначена от органа. Районният съд е направил извод, че заповедта в оспорената част подлежи на отмяна, че неправилно не е записан на наследодателят Г. Я. П., имот от 0.495 дка в местност „Зад дабо“, за който е признато правото на собственост с Решение № ВП47/02.12.2011 г. на ОСЗ, район „О. купел“. който всъщност е част от възстановения имот 1799.655 от к.л. В-7-7-А в землището на [населено място]. Преписката е върната на административния орган за ново произнасяне, съобразно мотивите на съдебното решение, в частта на ПНИ относно имот № 1799.655 от к.л. В-7-7-А. Този извод на районния съд е правилен и законосъобразен.

Безспорно е установено по делото, че с решение № ВП 47 от 02.12.2011 г. на ОСЗ, р-н О. купел, е признато правото на собственост на наследниците на Г. Я. П. в съществуващи стари реални граници на нива от 0,495 дка, седма категория, находяща се в землището на [населено място], м. „Зад дабо“. В решението е посочено, че възстановяването на правото на собственост върху имотите разположени в територии по П.. 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ ще се извърши при условията на чл. 28 от ППЗСПЗЗ, като имотните граници ще се определят въз основа на влезлия в сила план на новообразуваните имоти по чл. 28, ал. 9 от ППЗСПЗЗ. Съобразно решение № 7675 от 02.12.2011 г. на ОСЗ, р-н О. купел, в т. I е признато правото на собственост на наследниците на Г. Я. П.. в съществуващи стари реални граници на нива от 1,435 дка, седма категория, находяща се в строителните граници на [населено място], м. „Кладенец - Зад дабо“, част от имот № 5, к.л. № В-7-7-А от помощната скица към удостоверение по чл. 13, ал. 5 от ППЗСПЗЗ, изх. № 94-00-5267/21.10.2011 г., а в т. II на решението е възстановено правото на собственост на същите лица върху нива с площ от 1,147 дка, седма категория, находяща се в строителните граници на [населено място] в м. [населено място], м. „Кладенец - Зад дабо“, част от имот № 5, к.л. № В-7-7-А от помощната скица към удостоверение по чл. 13, ал. 5 от ППЗСПЗЗ, изх. № 94-00-5267/21.10.2011г.

От друга страна, безспорно е също така, че с решение № ВП 157 от 29.01.2010 г. на ОСЗ, р-н О. купел, е признато правото на собственост на наследниците на Б. П. М. в съществуващи стари реални граници на ливада от 0,922 дка – площ от заснемане, седма категория, находяща се в терен по П.. 4 на [населено място], м. „Кладенец“. Посочено е, че в решението е указано, че възстановяването на правото на собственост върху имотите разположени в територии по П.. 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ ще се извърши при условията на чл. 28 от ППЗСПЗЗ, като имотните граници ще се определят въз основа на влезлия в сила план на новообразуваните имоти по чл. 28, ал. 9 от ППЗСПЗЗ.

От заключението на назначената СТЕ пред СРС е установено, че заявленият от жалбоподателите пред районния съд имот, в частта си извън регулация, попада частично върху имот с № 1799.655 по ПНИ, който е възстановен на наследниците на Б. П.. Вещото лице е посочило, че имот с пл. № 655 /стар 141/, к.л. В-7-7-А, [населено място], м. „Санаториума“, в.з. „Приплат“, който имот е с номер 1799.655 по ПНИ,

попада извън регулацията на вилната зона и граничи с крайната улично-регулационна линия на регулационния план, както и попада в територия по от ПЗР на ЗСПЗЗ. А съобразно регистъра на собствениците към ПНИ, за собственик на имота с № 1799.655 е записан Б. П. М..

С оглед това, СРС законосъобразно е приел, че въз основа на заключението на вещото лице, по безспорен начин се установява, че част от имота на наследниците на Г. П., с площ от 176 кв.м., не е включен в обжалвания план на новообразуваните имоти въпреки, както и че попада в обхвата на П.. 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ. Правото на наследниците на Г. П., чието право на собственост е признато с решение № ВП 47/02.12.2011 г. на ОСЗ, р-н О. купел, е следвало имотът да бъде включен в плана на новообразуваните имоти, както е посочено и в самото решение на ОСЗ, р-н О. купел. И поради това, невключването на този имот на наследниците на Г. П. в обжалвания план на новообразуваните имоти, е основание за отмяната заповедта в оспорената ѝ част, а именно в частта относно имот 1799.655 от к.л. В-7-7-А за м. в.з. „Приплат“, землище на [населено място].

Следва да се посочи, че съгласно разпоредбата на П.. 4к, ал. 1 от ПЗР на ЗСПЗЗ, за земите, предоставени за ползване на граждани въз основа на актове по П.. 4 се изработват помощен план и план на новообразуваните имоти, а според ал. 2 на посочената норма помощният план по ал. 1 съдържа данни както за имотите, предоставени за ползване, така и за имотите, съществували преди образуването на трудовокооперативните земеделски стопанства и държавните земеделски стопанства. По силата на П.. 4к, ал. 6 от ЗСПЗЗ и чл. 28 и сл. от ППЗПЗЗ планът на новообразуваните имоти се одобрява от областния управител. Заповедта се обнародва в "Държавен вестник", разгласява се чрез средствата за масово осведомяване, включително чрез два централни ежедневника, и се обявява на подходящи места с публичен достъп в сградите на общината и кметството. Разпоредбата на чл. 28, ал. 4 от ППЗПЗЗ определя, че с плана на новообразуваните имоти по П.. 4к, ал. 1 от ПЗР на ЗСПЗЗ се установяват границите на имотите, правото на собственост, върху които се придобива, съответно възстановява по реда на П.. 4к, ал. 7 от ПЗР на ЗСПЗЗ и при условията на П.. 4а, 4б и 4з от ПЗР на ЗСПЗЗ. Планът на новообразуваните имоти се изработва въз основа на помощния план по ал. 1 и съдържа границите и номерата на новообразуваните имоти, сградите, съществуващите и новопроектираните улици и пътища, съществуващите обекти на техническата инфраструктура и релефа на терена. Данните за собствеността на новообразуваните имоти се записват в регистър на имотите, който е неразделна част от плана. В производството по П.. 4к, ал. 6 от ПЗР на ЗСПЗЗ се установява дали е спазена процедурата по одобряването на плана на новообразуваните имоти и дали в регистъра са записани правилно легитимираните като собственици лица, като съдът проверява само верността на отразените в регистъра данни съобразно представените доказателства за установена вече собственост.

Съгласно нормата на чл. 28, ал. 4, изр. трето от ППЗПЗЗ, данните за собствеността на новообразуваните имоти се записват в регистър на имотите, който е неразделна част от плана на новообразуваните имоти. Т.е., в регистъра се съдържат данни за характеристиките на образуваните с плана имоти, собствениците и документите, от които същите черпят права. Записванията в регистъра обаче имат само констатиращо значение. Предмет на оспорване в първоинстанционното съдебно производство е била заповедта на областния управител за одобряване на плана на новообразуваните имоти. В

това производство не могат да бъдат разглеждани материалноправни въпроси във връзка със собствеността върху имотите. В производството по П. 4к, ал. 6 от ПЗР на ЗСПЗЗ не се възстановяват, нито се изменят вещни права. Административният орган е бил длъжен при одобряване на плана на новообразуваните имоти да се съобрази с правата на собствениците, такива, каквито са установени с актовете за собственост, като съобрази императивните изисквания към плана по чл. 28, ал. 4 ППЗСПЗЗ. По силата на посочената правна норма, в ПНИ следва да бъдат отразени имотите, като в регистъра на новообразуваните имоти, неразделна част от плана не подлежи на вписване правото на собственост, доколкото в регистъра се отразяват само данните за собствеността върху земята. Т.е. в регистъра се съдържат данни за характеристиките на образуваните с плана имоти, собствениците и документите, от които същите черпят права. Записванията в регистъра обаче имат само констатиращо значение. В конкретния случай административният орган не се е съобразил с актовете за собственост и не е спазил изискванията на чл. 28, ал. 4 от ППЗСПЗЗ. В тази връзка правилно районният съд не се е произнесъл по искането за инцидентно произнасяне по валидността на решение № ВП 157/29.01.2010 г. на ОСЗ, район „О. К.“. При спор за материално право, страните може да упражнят правата си по общия ред, но не и в производството по оспорване на заповед за одобряване на ПНИ.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на спора, на касационните жалбоподатели разноски не се дължат.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на адв. Д., процесуален представител на ответника Л. Я., следва да бъдат присъдени направените по делото разноски на основание чл. 143 от АПК и чл. 78, ал. 3 от ГПК, съобразно представения списък по чл. 80 от ГПК. От представения по делото от адв. Д. списък с разноски е видно, че са поискани разноски за заплатен адвокатски хонорар в размер на 2400 лв. Процесуалният представител на касаторите Л. С. К., Д. С. Б., П. М. Д. и Д. И. Т. и процесуалният представител на касатора Областен управител на Област С., считат поисканото възнаграждение от адв. Д. за прекомерно. Доколкото обаче разглеждането на делото е в 4 съдебни заседания, то възражението за неговата прекомерност се явява частично основателно. Съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, минималния размер е 1000 лв., то настоящият съдебен състав счита, че поисканото възнаграждение от 2400 лв. следва да се редуцира в размер от половината от разликата от 1400 лв., а именно 700 лв., плюс минималния размер от 1000 лв., или общо в размер на 1700 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, XXV-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20026911/04.04.2020 г. по гр. дело № 40076/2012 г., Софийски районен съд, 30-и състав.

ОСЪЖДА Л. С. К., Д. С. Б., П. М. Д., Д. И. Т. и Областен управител на Област С., солидарно да заплатят на Л. Л. Я., сумата от 1700 /хиляда и седемстотин/ лева, представляваща разноски за адвокатски хонорар в производството.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.